

βέρτζινος

βέρτζινος, -η, -ο, επίθ. [<ιταλ. vergine (= παρθένος)], (στη γλώσσα της αργκό) που δεν έχει καθόλου χρήματα, ο αδέκαρος, ο απένταρος, ο άφραγκος: «δεν κάνει παρέα με βέρτζινους τύπους»·

- είμαι βέρτζινος, βλ. φρ. μένω βέρτζινος·

- μένω βέρτζινος, δεν έχω καθόλου χρήματα, μένω αδέκαρος, απένταρος, άφραγκος: «έχασε όλα του τα λεφτά στα χαρτιά κι έχει μείνει βέρτζινος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας